

holdt Lærlinge. Jeg kan anføre et andet Tilfælde indenfor mit Fag, som jeg personlig har været ude for et Par Gange, og som sikkert ogsaa andre har prøvet. Indenfor Smedehaandværket har det i en Række Aar været almindeligt — og jeg tror ogsaa, det har været fornuftigt —, at naar en Lærling skal være Maskinist, anbringer man ham først i et mindre Smedeværksted. I hvert Fald har jeg i Løbet af de sidste 10 Aar haft 2, som jeg senere har haft den Fornøjelse at se sejle som Maskinmestre. De var hos mig de første 2 Aar, men jeg stillede det bestemte Krav, at naar de skulde være i Huset hos mig og have deres Ophold, maatte jeg have en Erstatning i Penge, fordi det ellers vilde være et Tab for mig at have dem. Jeg tror, som sagt, at dette Forhold har været almindeligt andre Steder, og det viser, at man ikke kan træffe lovmæssige Bestemmelser, der overalt drager bestemte Grænser. Ligesom den højtærede Indenrigsminister vil jeg tro, at i Byerne, hvor Lærlingene kan være hjemme hos deres Forældre eller Værger, har man maaske ikke fulgt med i Udviklingen, men Forholdene vil sikkert trække sig til Rette paa dette Omraade. At man indenfor alle Fag skulde kunne yde Lærlinge, hvad de behøver for at kunne eksistere, tror jeg neppe, man vil naa til. Til Gengæld har man jo f. Eks. her i København Lærlingehjem. Og jeg vil gerne være med til at arbejde for, at der gives et ordentligt Tilskud til disse Lærlingehjem, saa de kan arbejde lidt kraftigere, end de gør; jeg er sikker paa, at de er til meget stor Nytte.

Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen havde faaet den Opfattelse, at jeg ikke mente, at de tekniske Skoler arbejdede tilstrækkelig energisk. Det var ikke min Mening om den Sag. Tværtimod har jeg overalt faaet den Opfattelse, at de arbejder godt, men jeg sagde udtrykkelig, at man muligvis kunde tilrettelægge Undervisningen noget mere tiltrækkende for Lærlingene, saa der ikke kom de mange Forsømmelser. Jeg udtalte det før, og jeg vil understrege det nu, at man føler sig noget ilde til Mode ved at betale for Undervisningen og saa faar at vide ved Sedler fra Skolen, at Lærlingen stadig udebliver.

I det store og hele glæder de faldne Udtalelser mig. De er for mig et Tegn paa, at vi vil kunne faa Sagen endt paa en god og betryggende Maade. Jeg vil understrege, at der er to Parter, som begge maa tilfredsstilles, for ellers kommer vi let til at gøre Skade. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg haaber, at vi faar en fredelig, saglig Forhandling i Udvalget.

Gerhard Nielsen: Det glæder mig, at den ærede sidste Taler (J. C. A. Larsen) ved sine Udtalelser om de tekniske Skoler ikke mente, at de ikke løste deres Opgave tilfredsstillende.

Jeg beklager meget, at Ministeren absolut afviste det af mig fremdragne Spørgsmaal om Løn til Lærlingene. Vel er det rigtigt, at det er af Betydning for Lærlingen at faa en god Uddannelse, og man kan maaske sige, at det for hans personlige Vedkommende er af større Betydning, end om han faar mere eller mindre i Løn. Men Spørgsmaalet har den allerstørste Betydning for det Hjem, han kommer fra. Det er kun en meget ringe Procentdel af Hjemmene, for hvem det ikke har den allerstørste Betydning. Jeg vil, da Ministeren har afvist Spørgsmaalet, henvende mig til de Medlemmer, der kommer i Udvalget, ikke mindst til dem, der kommer fra det konservative Folkeparti og Erhvervspartiet, der har meget indgaaende Forbindelser med Mesterorganisationerne, om at tage dette Spørgsmaal op til Drøftelse i Udvalget. Det vilde jeg sætte megen Pris paa. Det har megen Betydning for de Tusinder af Hjem, som det drejer sig om.

Formanden: Da der endnu er indtegnat fire Talere, skal jeg afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Folketingsmændene H. C. Hansen, Kr. Pedersen og Zahle har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at stille følgende Forespørgsel:

„Hvorledes begrunder Landbrugsministeren den i Landbrugsministeriets Skrivelse af 4. d. M. hævdede Fortolkning af Ordene „fast Tjenesteforhold“ i § 28 i Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919 om Fæstegodsets Overgang til Selveje og om Brug af Huse paa Landet og den derpaa støttede Ophævelse af den af Kommissionen angaaende Brug af Huse paa Landet under 21. Februar d. A. afsagte Kendelse?“

Spørgsmaalet om Fremme af Forespørgselen vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Ved Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyligheden af Loven af 22. November 1917 om Ændring i § 13 i Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m., hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved.

Eksemplarer vil blive omdelt.